17/11/2024

Βεροίας Παντελεήμων: «Τις αρετές μπορούμε να προμηθευτούμε μέσα από τον πνευματικό μας αγώνα»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 17 Νοεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου στην Ξεχασμένη Ημαθίας.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Σουλιώτης προσεφώνησε τον Σεβασμιώτατο και ο π. Δημήτριος Καλόγερος του δώρησε ένα τόμο με ιερά κειμήλια από την Ιερουσαλήμ.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Τί ποιήσω ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τούς καρπούς μου;»

Ἕναν πλούσιο ἄνθρωπο μᾶς παρουσίασε ὁ Χριστός στή σημερινή εὐαγγελική παραβολή. Ἕναν πλούσιο ἄρχοντα, στοῦ ὁποίου τά πλούτη ἦλθαν νά προστεθοῦν καί νέα, ἀκόμη περισσότερα, καθώς «εὐφόρησε ἡ χώρα» του, ὅπως γράφει χαρακτηριστικά ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Λουκᾶς. Καί ὅπως ἦταν ἀναμενόμενο, ὁ πλούσιος δέν ἦταν δυνατόν νά ἀδιαφορήσει γιά τούς νέους καρπούς, πού δέν χωροῦσαν στίς παλαιές ἀποθῆκες του. Γι᾽ αὐτό καί σχεδιάζει νά κτίσει νέες, καί νά τούς ἀποθηκεύσει ἐκεῖ, ὥστε νά ἐξασφαλίσει μία ἄνετη καί πλούσια ζωή, χωρίς φροντίδες καί χωρίς μέριμνες.

Τό σχέδιό του φαίνεται λογικό καί συνετό, δυστυχῶς ὅμως ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς δέν λαμβάνει ὑπόψη του μία σημαντική παράμετρο. Δέν λαμβάνει ὑπόψη του ὅτι ὅλα οἱ καρποί καί τά πλούτη πού τοῦ ἀπέφεραν εἶναι ὑλικά ἀγαθά, εἶναι ὑλικά πράγματα. Καί ὁ ἄνθρωπος δέν ἔχει ἀνάγκη μόνο ἀπό τά ὑλικά, γιατί δέν εἶναι καί ὁ ἴδιος μόνο ὑλικός, δέν ἔχει μόνο σῶμα ἀλλά ἔχει καί ψυχή. Ἑπομένως, ἔχει ἀνάγκη ἐκτός ἀπό τά ὑλικά ἀγαθά καί τά πνευματικά, ἔχει ἀνάγκη ἐκτός ἀπό τόν ὑλικό πλοῦτο καί τόν πλοῦτο τῆς ψυχῆς.

Καί ποιός εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς ψυχῆς, τόν ὁποῖο εἶχε ἀνάγκη καί ὁ πλούσιος τῆς σημερινῆς παραβολῆς ἀλλά χρειαζόμεθα ἀπαραιτήτως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι;

Εἶναι πρωτίστως ὁ πλοῦτος τῶν καλῶν ἔργων, τά ὁποῖα μᾶς ζητᾶ ὁ Χριστός καί στά ὁποῖα ἔχουμε χρέος ὡς πιστά μέλη τῆς Ἐκκλησίας νά προϊστάμεθα, σύμφωνα μέ τήν προτροπή καί τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου. Εἶναι ἡ ἀγάπη πρός τούς ἀδελφούς μας γιά τήν ὁποία μᾶς μίλησε ὁ Χριστός καί τήν προηγούμενη Κυριακή μέ τήν παραβολή τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου. Εἶναι ὅλα αὐτά πού μποροῦμε νά προσφέρουμε καθημερινά στούς ἀνθρώπους γύρω μας καί πού δέν χρειάζεται νά εἶναι χρήματα ἤ ἄλλα πράγματα πού ἐνδεχομένως δέν διαθέτουμε, ἀλλά μπορεῖ νά εἶναι ἡ καλή μας διάθεση, ὁ χρόνος μας ἤ τό καλό παράδειγμά μας.

Εἶναι ἀκόμη ὁ πλοῦτος τῶν ἀρετῶν, τόν ὁποῖο ὀφείλουμε νά ἀγωνιζόμεθα καί νά προσπαθοῦμε νά ἀποκτήσουμε μέ τή βοήθεια καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, μέ τά μέσα πού μᾶς συστήνει καί μᾶς προσφέρει ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, καί κυρίως τά ἱερά μυστήρια, ἡ νηστεία, ἡ προσευχή, καί βεβαίως καί ὁ ἀγώνας μας νά κόψουμε τά ἐλαττώματα καί τά πάθη μας καί νά ἀκολουθήσουμε στή ζωή μας τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ.

Καί ὁ πιό σπουδαῖος πλοῦτος, τόν ὁποῖο πρέπει νά ἀναζητοῦμε καί νά ἐπιθυμοῦμε νά ἀποκτήσουμε εἶναι ὁ «πολύτιμος μαργαρίτης». Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός καί ἡ

βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ὅπως μᾶς διδάσκει ὁ Κύριός μας, τόν ὁποῖο πρέπει νά ἀναζητοῦμε σέ ὅλη μας τή ζωή καί νά ἐπιδιώκουμε νά ἑνωθοῦμε μαζί του μέ τήν ἐν Χριστῷ ζωή καί κοινωνώντας τό Σῶμα του καί τό Αἷμα του στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Αὐτός ὁ πνευματικός πλοῦτος, αὐτοί οἱ πνευματικοί θησαυροί δέν φαίνεται ὅμως δυστυχῶς νά ἐνδιαφέρουν καί νά ἀπασχολοῦν τόν πλούσιο τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς. Γι᾽ αὐτό καί, παρότι ἔχει σχεδιάσει τί θά κάνει τόν ἐπιπλέον πλοῦτο του καί ἔχει τακτοποιήσει τίς ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις του σχετικά μέ αὐτόν, ἀκούει τόν Θεό νά τόν χαρακτηρίζει ἄφρονα, ἀνόητο δηλαδή καί χωρίς φρόνηση. Γιά ποιόν λόγο; Γιατί ἐνῶ εἶχε φροντίσει τά πάντα, δέν εἶχε ὑπολογίσει ὅτι ὅλα τά ὑλικά καί ἀνθρώπινα εἶναι προσωρινά καί μάταια καί δέν συνοδεύουν κανένα μας στήν ἄλλη ζωή. Καί τό χειρότερο ἦταν ὅτι ὅλη ἡ μέριμνά του γιά τόν ὑλικό πλοῦτο δέν τοῦ εἶχε ἀφήσει τό περιθώριο νά ἀσχοληθεῖ μέ τόν πνευματικό πλοῦτο, μέ τόν πλοῦτο τῆς ψυχῆς. Γι᾽ αὐτό καί ὄχι μόνο ἔχασε ὅσα μέ κόπο εἶχε συγκεντρώσει ἐδῶ στή γῆ, ἀλλά καί ὅσα σέ ἄλλη περίπτωση θά ἑτοίμαζε ὁ Θεός γι᾽ αὐτόν στόν οὐρανό.

Ἀκούοντας σήμερα τήν παραβολή τοῦ ἄφρονος πλουσίου, ἄς προβληματισθοῦμε. Κι ἄς μήν ποῦμε ὅτι ἐμεῖς δέν εἴμαστε πλούσιοι καί κατά συνέπεια δέν μᾶς ἀφορᾶ, γιατί ὅλοι ἐνδιαφερόμαστε καί συγκεντρώνουμε ὅσα περισσότερα ὑλικά ἀγαθά μποροῦμε. Δέν ἀρκεῖ ὅμως νά περιορίσουμε τή μέριμνά μας γι᾽ αὐτά. Θά πρέπει ὁπωσδήποτε νά ἐνδιαφερθοῦμε καί γιά τήν ἀπόκτηση τοῦ πνευματικοῦ πλούτου πού προανέφερα, τόν ὁποῖο δέν χρειάζεται νά μεριμνοῦμε ποῦ θά τόν ἀποθηκεύσουμε, γιατί θησαυρίζεται στόν οὐρανό καί δέν κινδυνεύει οὔτε ἀπό κλέφτες οὔτε ἀπό ληστές. Καί ἀκόμη μᾶς συνοδεύει καί μετά θάνατον καί μᾶς ἐξασφαλίζει καί τά οὐράνια ἀγαθά, «ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεός τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν».

Ἄς ἀποφύγουμε τό παράδειγμα τοῦ ἄφρονος πλουσίου καί ἄς ἀγωνισθοῦμε μέ ὅλες μας τίς δυνάμεις νά ἀποκτήσουμε τόν πνευματικό πλοῦτο, γιά νά ἀποφύγουμε τήν κατάκριση τοῦ ἄφρονος καί νά ἀξιωθοῦμε τῶν οὐρανίων καί αἰωνίων ἀγαθῶν.

© GerBekes I.M.B.N.K